

"Danfæren" et halvgængelig Av- og Oplysningsblad for et danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Danfæren" udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Bestaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: A. W. Andersen Alle Indsendelser adresseres: Danfæren, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danfæren" bliver sendt til Subskribenter, indtil utrykkelig Oplysning modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Kaar Bæstene henvender sig til Fjolt, der averterer i Bladet, enten for at søde hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette Blad. Det vil være gensidig Nytt.

Pastor Nordentofts Besøg.

Past. Joh. Nordentoft fra København kom til Amerika og ogsaa til vor lille By Blair. Han talte her i vor dansk-lutheriske Kirke to Aftener, den 12. og 13. ds. Kirkebesøget var ikke ret stort, hvad vistnok maa skyldes paa de mørke Afteners Regning. I hørt Fald klagede Folk i vor Nabohøj over, at Møderne ikke holdtes ved Dagen saa de ogsaa kunde have kommet med. Eignende har nok flere af dem, der bor paa Landet heromkring, tænkt.

Men alligevel — der var dog en føn Flot med til Møderne, og alle, som vi har hørt udtale sig derom, var glade ved Besøget. Baade Past. Nordentofts Person og hans Ord gjorde et godt Indtryk. Første Aften talte han over Tælkten: „Om nogen kommer til mig og haver ikke sin Fader og Moder o. s. v.“ Ud fra denne Tæst talte han saa, særlig i Tilnytning til Vignelsen om at bygge Taarnet, og, hvad det koster at blive en Kirke. Det koster et Brud med Verden. Jesus var ikke som de store Høflighedsere, der lober deres Tilhængere Guld og grønne Stove, men han siger det rent ud: om nogen vil følge mig, det koster noget.

Dg den Verden, der skal brydes med, det er ikke alene verbale Ting, nej det er Mennesker her tænkes paa. Det maa brydes med de Mennesker, der vil hindre os i at søge Guds Rige, selv om det var vore nærmeste. Dg det er ikke alene Verdensmennesker, der skal brydes med. Det er ogsaa Verden i os selv, i et Guds Barn, alt det egentlige og stuge, der er tilbagge. Den Verden maa der brydes med, om vi skal faa Taarnet opført og naa frelse hjem. Saadan omtrent var, i Korlehd genielte, Tæntegangen. Dg han sluttede med at minde om, at der var Mennesker, som begyndte at bygge, men endte paa halvt, fordi de ikke vilde ud med, hvad det kostede at fuldføre Taarnet, og der var andre, der fik Taarnet opført, men lod det atter forfalde. Det var sørgeligt at vore Bibne til begge Dele, men det sidste har om muligt det sørgeligste. Ublæggel maa gæres, og en Kirken maa vedblive at forjage Verden til det sidste.

Stjorte Aften havde Past. Nordentoft talt om disse fortælle om Kirkelivet i København, men han var kommen til det Resultat, at det vilde blive allfor langt, og saa valgte han at prædike over en Del af Jesu hpperstærkelige Forbøn (Joh. 17. Kap.): „At de alle maa være eet, at Verden kan tro, at du har udsendt mig.“

„Enighed er noget saa sjældent i Verden, at naar den rigtig fremtræder, faa den som i Apostel- og Martyrskriften, saa maa Verden sige: det er ikke af Verden, dens Herre maa være kommen fra Gud. At faa de mange Villier og Sind bøjede ind under eet, det kan alene ske af Gud. Skal vi blive til eet, saa maa vi rigtig lære at hede den tredie Vagn. Guds Villie er den ene Villie, hvori alle Villier maa gaa op, dersom vi skal blive eet. De menige Solbaler i en Her bliver aldrig uenige angaaende deres Tjeneste, thi de adlyder

alle deres Kommandants Villie. Vi skal dog ikke blot være enige. Det er godt at være enige, men det er ikke nok, vi skal være eet. Dg vi skal ikke være ens. Det vilde være galt, men midt i Forskelligheden skal vi være eet, saa vi kan udfylde hverandres Mangler. Dg denne hvide Enhed er i Samfundslivet med Gud. „Ligesom du, Fader, i mig og jeg i dig, at de maa være eet i os.“ Det er i Livet i Gud, vi maa blive eet. Det er nogle af de Tanker, han udtalte ved den sidste Aften.

Han sagde ellers, at han var ikke kommen til Amerika saa meget for at prædike som for at høre og se og iagttagge, saa han kunde lære Forskelligheden at kende, om han kunde faa mere Interesse for og vore Kærlighed derhjemme til Missionen blandt Landsmænd herovre i Amerika.

I Slutningsbønnen den sidste Aften bad Past. Nordentoft bl. a. om, at de danske Kirke i Amerika (og her tog han sig selv med) maatte blive eet!

Vi siger hjertelig Tak for Besøget.

Til Chr. Hansen!

Tak for Deres "Tanker" om "Sammenlutning" i dette Blads Nr. 71! De er baade funde og friske og i en mærkelig Grad som fremme ud af mit Hjerte.

Nej, vi vil for alt i Verden ikke tilbage til Adelskædet, men vi vil søge os i at se paa horeandre med et lyst Haab og et stort og fordrageligt Sind! Saa kommer nok den Stund, da Sangfuglene faar Lyft og Mod til at kvilde: "Atter det sidste højer sig sammen!"

J. P. Lillefs.

Svar til Chr. Hansen.

I "Danfæren" for 6. Sept. har en Chr. Hansen besvaret sig over, at jeg har benyttet "Kirkebladet" til en Udtalelse om en mulig Sammenlutning med "Den danske Kirke", og at jeg saa "lutter det for andre". Jeg vil gerne indrømme, at det kan se lidt underligt ud for somme, og derfor vil jeg ogsaa gøre Rede for det. Jeg mener og har foreslaaet, at Samfundet ikke vil have "Kirkebladet" til at være Forhandlingsblad, og i Hensigt til dette maa det jo faa være i sin Orden, at Redaktøren lutter Bladet for saadant. Dg saa angaaende min egen lille Artikel i Bladet skal jeg oplyse, at jeg tænkte ogsaa paa, om jeg burde skrive det i "Arbl.", eller jeg skulde sende det til "Danfæren", som var det Blad, jeg saa vilde tænke paa. Naar jeg saa valgte "Arbl.", saa var det, fordi jeg tænkte, at jeg blot vilde sige min egen personlige Mening om det, der nu havde begyndt at blive offentligt, og at jeg ikke tænkte at indlede en forhandling med nogen, og heller ikke deltagte i en saadan, om andre satte den i Gang, da jeg tror, at skriftlig Forhandling om den Sag vil være spildt Ubeslægt. Dg med dette i Betragtning tror jeg, at der ikke med Rette kan være saa meget at sige om, at jeg har udtalt mig i "Arbl.", men til samme Tid vil jeg sige, at jeg tænker heller ikke paa at gøre mig en Bane af at skrive i Bladet om, hvad der kan henregnes til omtvistede Sager.

Angaaende selve Tanken om Sammenlutning er jeg nærmest af den Mening, at den faar vi ikke at se for det første, og kommer den engang i Lave, saa har jeg en Frygt for, at vi faa en ny Splittelse igen. Efter hvad man hører, skulde Tanken om Sammenlutning være langt fremme flere Steder, og at der ogsaa bliver holdt mange private Forhandlinger om Sagen her og der. Nu, det skal vel være en fri Sag, men i mine Øjne spaar det ikke godt, at der er saa megen Fart i det private, for vi selv som Samfund har taget Sagen op mellem os selv. Dg naar Chr. H. skriver: "Lad os se paa Nutiden og Fremtiden", saa vil jeg sige: ja lad os det. Men de, der er fremte for Sammenlutning, de skulder saa os andre at oplyse om, "Den danske Kirke" er kommen bort fra den faldte Lære og det faldte Liv, som Blair-Samf. og andre har bestræbt sig til at gæde sig om.

Se dette hører til, "Nutiden", og derfor lad os faa fornøden Oplysning. Jeg og flere, sender nok "Den d. Kirke", ogsaa i Nutiden; men de, der maatte ikke gøre det, lad dem holde

Møder og forhandle og finde ud, om der kan blive Sandhed i en Sammenlutning; thi ellers maa vi helst lade de Tanker af Hovedet, for "Kirkepolitik" skulde det nødig være.

J. P. Andersen, Jantton.

Et lille advarende Ord.

Det er i Reglen ved denne Tid — nu efter Høsten, medens Pengene ikke ere saa knappe, — at Adventisternes udsender over Landet en hel Hær af Bogagenter, som tager Bestilling for adventistiske Bøger. Mange af disse raptunge, ombandrende Agenter opfører ogsaa vort lutheriske Kirkefolk og ved Løgn eller Forskillelse narre mange til at købe endogsaa dyre Bøger, som man saa for sent opdager er værdiløse, fører falsk Lære, og som man høerten gider læse eller eje. Kunde alle disse Bøger som paa den Maade i Aarene ret fravandt, er fulgt alene til Folk inden vor Riste, — kunde alle disse Bøger, der i Reglen udbortes er som faldte Grave, men indvortes fulde af Listerens Urenhed, — ja, kunde de samles sammen, saa vilde de vistnok udgøre adskillige fulde Bogmandskæser. Paa en Maade taler dette højt om de adventistiske Agenters Forretningstalent og deres Evne til at give en Sludder for en Sludder og fører vort Folk bog Anfæt; men paa en Maade vidner det ogsaa om, at vi let lader os narre — ja, for let! og at vi ikke anvender den fornødne Forsigtighed og Omhu i Køb og Valg af vore Bøger.

Vi har et eget Forlagshus, der fører paa Lager god og sund, evangelistisk Litteratur, — lad os søge til det, naar vi søger Trang til at berige vor Bogsamling.

Naar de nu igen kommer til vor Dør, disse listige, snakkende Adventist-Bogsalgere, lad dem saa faa et prant og skæmt Nej!

M. N. Andreasen.

Endnu et Ord i Børnehjemssagen.

Jeg har læst, hvad der har været skrevet i "Danfæren" om vore Børnehjem, men intet haft af dig, der vilde da jeg nu forskaar, at der vortes Bitterhed i Lindet hos nogle, og jeg gerne sige et Ord.

Hvorfor er der saa mange fattige hjem her i et rige Land? Engang, Uheld og daarlige Stilling samt Gure (og naturlige) Hjemløshed er vel ofte Grunden, men det almindelige er jo dog, at vi Mand er daarlige Familienforsørger, eller maaske har daarlige Medhjælp. Men hvem er saa Familienforsørger for vore Børnehjem? Er det ikke os danske Mand og Kvinder, og er vore Børnehjem fattige hjem, og maa Børnene der arbejde som fattige Folks Børn, saa er det jo, fordi jeg og du giver for lidt.

Nu kan jo ogsaa fattige hjem være gode hjem, selv om der ikke fraabes i Mad og Klæder, og det der ogsaa maa arbejdes, saa tror jeg ogsaa, at vore Børnehjem er gode hjem, og at Børnene der faar mere end dagligt Brød, ogsaa trivselig Optrækkelse. Dg Arbejde efter Evne er gavnligt for alle Børn, og det har mine Børn altid maattet gøre uden at faa Penge derfor. Jeg talte nylig med en ung Mand, som havde opholdt sig en Tid ved Elk Horn, Iowa; han sagde, at Børnene havde det godt og var glade ved Børnehjemmet, og selv de Børn, der maatte ud at tjene, var veltilfredse dermed. Han fortalte om en, som af Kærlighed til Hjemmet havde modtaalet freistende Livet fra en amerikansk Familie. Forsvrigt sagde han, at de, som slager over Børnehjemmet, er de, som intet vil give, og derfor mener jeg undskyldt for at give til Børnehjemmet.

Kære Venner, lad os glæde os ved det, som er, og bede og bede mere, saa at det kan blive til mere Hjælp og Velsigelse.

Venligst M. J. Schulz.

Smuler.

(Af G. B. Chr.)

„Kirkepolitik“

Det er en ubig Vlet i Nærheden af Kolding. Landet er rullende med smaa Skovpartier, dejlige Dale, risende, smaa Bælle, og i stille Bejr

ligger den spejlskante Kolding Fjord hndig. Der er næsten smaa Mindehæfter om det sounde Paradis. Og dog i aandelig Betjning er der noget af det genoprettede Paradis; thi der er nemlig lidt af et helligt Samfund. Den 20-21. Aug. mærkede vi lidt af disse hvide paradistiske Lufninger, mærkede lidt af, at Herren endnu kommer ved Aftenstunden, naar det bliver lidt koldt hos Guds Folk i Forbindelse med Raabet fra Hjertedybet: „Herre, lad os se dit Ansigt!“ „Herre, du maa overtræde vort Hjertes tørre Eane og gøde af din lagende Balsam ned i vore bedrøvede Hjerte. Se, kære Jesu Venner, hvor dette eller disse Raab bliver tilbage i Sjælen, der skal Herren nok komme og gaa hans Gang saa mærkbart, at vi kunne høre hans Fodtrin og se lidt af hans Kærligheds Stillelse. Dette mærkede vi her i dette kære hjem. Efter lidt Vederfølgelse om SøndagEftermiddag den 20. Aug. — ved Spise, Samtale om „gammelt og nyt“, Sang og Bøn, saa var der et Ungdomsøde betammet i Missionshuset. De Missionsare var tilstede ved Mødet. Der blev famtalet en 1/2 Time tidt over Bibelordet: „Jid er jeg kommen at løse paa Jorden“ — — — Der var ikke alene tale om Jiden, men vi mærkede den; Lærerne lumrede omkring vore Hjerte og oplyndede dem til Glæde, Sang og Tak. De unge sang saa det var en Lyft at høre derpaa. Jeg sluttede med at tale over Jesu første Ord: „Vidste I ikke at jeg bør være i min Faders Gerning“. Om Søndag Eftermiddag prædike jeg i Missionshuset. Trods dette, at det blev Regnvejrs var der dog ikke saa fremmede og baade Sød og Regn fra det høje faldt paa vore Hjerte i rigt Maal.

Et Par andre Omstændigheder skjedte til, som forsøgte min Glæde. Den ene var Samtraf med en gammel Ven af mig, som jeg ikke havde set i 28 Aar. Det var den gamle, trofaste Missionær Lars Birk, der vistnok ikke med stor Velsalighed eller Barst har kaldt Folk i Sjæne, men ved en lille Fortjendelse eller ved et stort Vidnesbyrd om Frelseren har været mange til Velsignelse, ikke mindst i Sønderjylland. Ved ham fik jeg Hilsener fra og Oplysninger om de nidære flestgigle Arbejdere i Ets. Præsterne Wacher, Hensborg, Tonneson og Barnes, Brællum. Herren velsigne disse tro Arbejdere, som Arbejder under tvungne og uanselige Kaar. Den anden Omstændighed var denne, at jeg ved Adresse fra Kolding hilste paa og samtalte nogle Djeblifte med Præsidenterne Moe, Godtfredsen og Lauritzen, der den Dag skulle til et Convent Møde i Fredericia.

Alene et Haandbryt er en Glæde og Opmuntring for Herrens Venner paa Jord. Sæller ikke kan jeg her udtale at nævne et Par andre Velsener, som jeg ved Herre Løselighed hilste paa. Det var Hr. Købmand Juhl og Hustru i Kolding. I hans Faders Gaard holdt jeg Møde for 28 Aar siden. Nu for et lille Tidrum siden var han først selv bleven omvendt, men nu var baade han og hans Hustru lttelige i Herren. De har Slegtinger i Hjarlon, Ward Co., Nord Dakota, som ogsaa i senere Tid er omvendte til vor kære Frelser.

Jmidlertid, Herren velsigne eder kære Venner i Kolding, at I maa blive tro, virksomme og betændte indtil Enden, saa erholve I Ræfærdighedens Krone, som Naabelson ved Besøgets Ende.

Esbjerg.

Ja, Esbjerg, et lille America i Danmark. En Storch efter dansk Maalestok — næsten sprungen op som en Paddehat. For 35 Aar siden brænte ingen om en lille Fjitterflæke en Gang, end sige om en betændelig Havneby endog en af Kongeriget de største og bedste, nej; thi den Gang boede der kun een Mand, nemlig en Hr. Frøstjær, et lært Guds Barn.

Skønt kun et lille Tidrum skulde til min Raadighed i Esbjerg — fra Kl. 6 om Aftenen til Kl. 9 om Aften Dags Morgen, maatte jeg oplyse denne nyvandede Vds Pioner eller første Jndbygger. Jeg hilste paa den første Guds Søn i Esbjerg, ligeledes et lært Guds Barn. Som antydet, kom vi dertil Kl. 6 om Aftenen. Min gode Ven Bogfabrikant Schob var med mig paa

Prisforandring

paa importerede Bibler samt mellem- og forstlede Salmesøger.

Importerede Bibler:

- Storstileet. Det danske Bibelstifts Udgave. (Med de apokryfiske Bøger.) 3 Vælsk. bind \$1.60. Do. i Læderbind \$1.80. Do. med Guldbind \$2.25. Do. i ægte Chagrin, med Guldbind \$4.40. Do. Brudebibelen, med smukt udtrykte Plader til Optegnelse af Kamillebegivenheder. 3 Læderbind \$2. Do. med Guldbind \$3. Do. i ægte Chagrin med Guldbind \$5.

Lommeformat.

- Det danske Bibelstifts Udgave. 3 Hvirtingsbind 75 Cents. Do. i Vælsk. bind \$1.00. Do. i Chagrinbind, med Guldbind \$1.40. Do. i luttet Bind, med Guldbind. (Uden de apokryfiske Bøger.) \$2.00. Do. Paa Indiapapir, Chagrin med Guldbind \$2.25.

Importerede Salmesøger:

- Mellemstileet. Nr. 17. 3 godt Vælsk. bind, med Kors og Titel i Guldb. Smudsomslag og Foderal \$1.60. Nr. 18. 3 Chagrinbind, smukt udtrykt, med Guldbind, Smudsomslag og Foderal \$3.50.

Do.

- Trykt i Bærform. Med begge Tillæg og begge Tefrakter. Nr. 70. 3 godt Læderbind, med Kors og Titel i Guldb. Smudsomslag og Foderal \$1.75. Nr. 72. 3 ægte Chagrin, smukt udtrykt, med Guldbind og Foderal \$3.65.

Storstileet Udgave. Importeret.

- Trykt i Bærform. Med eet Tillæg og begge Tefrakter. Nr. 19. 3 godt Vælsk. bind, med Kors og Titel i Guldb. Smudsomslag og Foderal \$2.00. Nr. 20. 3 Chagrinbind, smukt udtrykt, med Guldbind, Smudsomslag og Foderal \$4.50.

Do.

- Trykt i Bærform. Med begge Tillæg og begge Tefrakter. Nr. 75. 3 godt Læderbind, med Kors og Titel i Guldb. Smudsomslag og Foderal \$2.50. Nr. 77. 3 ægte Chagrinbind, smukt udtrykt, med Guldbind, Smudsomslag og Foderal \$4.25.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

denne Lyttur. Vi bante paa Døren hos en Hr. Chr. B. Jensen, en god betendt af min Ledsager, vistnok i lidt egenkærlig Interesse; thi vi tænkte: maaske han kunde faa Tid til at vise os rundt at se Byens Seværdigheder. Vi blev heller ikke tilfældigvis i den lille Forfristning „and than ahead“. Gode op og Gode ned, ret som vi vore Købere af hele „Isbjerget“.

Først lide vi mod Havnen og Havbet. I Sandhed til at beundre, naar vi havde i levende Erindring Byens hurbidige Opkomst og det havde vi; thi vi havde fem Minuter før end vi kom til Havnen rigtig taget i Betragtning Hr. Frøstjær's første Hus og det første Hus i Byen. Her ved Havnen havde vi et ret storlaaet Syn for vort Blik: En indre Havn, en ydre Havn og en stor Fjsterhavn, hvor et 100 store Fjsterlaaer kunne ligge rolig og nyde Hvilen efter Stormene ude paa Vesterhavet og glæde sig ved gode Resultater. Store Statsbygninger er her opførte i Interesse af Fjsteriets Udvikling og til Bedste for Fjsterne. Byen og hele Landet. Dampere indtil 18 Fods Dybte lægger ind i den indre Havn. Udbandringssdamperne lægge til ved ydre Havnen. Ikke saa store Dampere ligger i Havnen medens vi vore der.

Lige over for Esbjerg ligger den berømte A. Hans, nok 2 Mil lang og 1/2 Mil bred. Hans, berømt for sine dygtige og vejerbede Sejlere og Fjffere og nationale Dragt. Vi vilde gerne have været en Tur derover, men vi havde ingen Tid.

Byen har der midt i Ørtenens Land allerede en stor park eller Anlæg med en stor Pavillion i Midten, hvor Turister kan faa en god Forfristning. Byens Jndbyggere har Esbjerg som alle saadanne hurtig fremspringende Byer haft dens Stagnationsperiode, særligt for nogle faa Aar tilbage; men den er nu over det dybe Punkt igen, og der er en god Javn, fremadstrubende Fart i alt Javn.

Paa det aandelige Omraade er Esbjerg med de forreste i Danmark. Byen har en stor, smuk og rummelig Kirke, og det skæne er, at den er nok om Søndagen fyldt til Trængsel. Der er ligeledes et temmelig stort Missionshus. Det rummer ca. 500 Mennesker. Ogsaa dette er fyldt om Søndag Aften. Der er et lille lille Samfund af Herrens hellige med Præsten i Spidsen — men saa burde det jo være alle Vegne, at Præsterne

shod midt iblandt Guds Folk og førte an i Glæde, Kamp og Arbejde. Baade de unge Mand og Kvinder have deres egne hjem og et skønt og velsignet Ungdomsarbejde gaar for sig ved de unge i Esbjerg. Men der er ogsaa et stort Arbejde, der ligger for den danske fællige Ungdom, baade med Hensyn til Jndremissionen, saavel som Missionen i Jndien og Afrika. Lykkelig de unge Mennesker, som komme ind i Herrens Gerning i de unge Aar.

Et skønt lille Besøg afslagde jeg hos Pastor Brun. Det var kun fort. Vi vilde Ord om den forenede danske Kirke og Missionen i Utba. Da Ratten loderede vi paa det nylig opførte Smandshjem.

Kredsmødet i Lud, Wis.

I Dagen fra 25. til 28. August havde vi et velsignet Kredsmøde her i Menigheden. Af Præster var til Stede A. M. Nielsen, Minneapolis; J. Marcusen, Nelson; J. Simonson, Northfield; E. Hansen, West Superior; O. Rye Olsen, Albert Lea; J. Gertsen, Hutchinson; E. H. Schmidt, Kenmare, samt Menighedens Præst, Pastor Sørensen.

Mødet aabnedes Torsdag Form. med Gudstjeneste; om Eftermiddagen var der Forhandlingsmøde, hvor det første Emne: „Hvad kan der gøres for at bebare de unge for Risten?“, blev indledet af Marcusen.

Ja, det er sikkert et Spørgsmaal af stor Betjning; thi kan de unge ikke bevares for Guds Menighed, da er Fremtiden ikke videre lys for vor lutheriske Kirke i dette Land.

Hvad kan der saa gøres for at bebare de unge for Risten. Ja, Svaret lyder — som det blev drøftet under Mødet —, at der bør med Jver Jørges for at faa i Gang: Hverdagshæder, Søndagsskoler, trivselige Ungdomsmøder o. s. v. Dg selvfølgelig lyder det til dem, som Herren har betroet Øret, at det er deres Pligt at plante det første Frø i deres Børnehjerte og senere paastynde Børnene og de unge at søge de Steder, hvor Herrens Ord forkyndes.

Torsdag Aften var der Gudsstjeneste, og Dagen efter fortsattes Forhandlingsmødet, hvor næste Emne: „De helliges Samfund“, blev indledet af Gertsen. Hvad er saa det hellige Samfund? Ja, det blev jo gjort klart for os, at det er en Skare af Mennesker, der i Sandhed tror paa den Herre Jesus Kristus og lever med hinanden i indbyrdes Kærlighed. — Hvor findes saa det hellige Samfund? Her fortæller jeg det saaledes, at skal man søge det hellige Samfund, maa det være indenfor Guds Menighed; thi udenfor Menigheden findes det